

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ

Jawne

JAWNE

Do użytku służbowego

Egz. Nr1

Dla nauczycieli akademickich

ĆWICZENIE WPROWADZAJĄCE Nr 111

ZWIĄZEK TAKTYCZNY I ODDZIAŁ W OPERACJI I WALCE

Opracowanie metodyczne zajęć ze sztuki operacyjnej

56551

WARSZAWA

1995

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ

Archiwum **JAWNE**

~~Do użytku służbowego~~

Egz. nr ...

1

Dla nauczycieli akademickich

Przeklasifikowano na
"JAWNE" 8.04.2003r.
mjr Sobok

CWICZENIE WPROWADZAJACE NR 111

TEMAT: ZWIĄZEK TAKTYCZNY I ODDZIAŁ W OPERACJI I WALCE

Opracowania metodyczne
zajęć ze sztuki operacyjnej

WARSZAWA

1995 r.

SPIS TREŚCI

1. Opracowanie metodyczne tematu nr 222.
2. Opracowanie metodyczne tematu nr 226. *267*
3. Opracowanie metodyczne tematu nr 263.
4. Materiał dydaktyczny dla studentów do tematów:
nr 222, 226 i 263 ze sztuki operacyjnej.
5. Mapa "Plan operacji obronnej"
(oddzielne wydawnictwo).
6. Mapa - "Położenie wyjściowe wojsk o 16.00 4.01 z elementami decyzji" - (oddzielne wydawnictwo).

OPRACOWANIE METODYCZNE

tematu nr 222 ze sztuki operacyjnej

I. TEMAT: CEL I ZADANIA KORPUSU W OPERACJI OBRONNEJ ORAZ ROZMACH OPERACJI.

II. CELE KSZTAŁCENIA:

1. Poznać mechanizm dojścia i formułowanie celów operacji obronnej.

2. Zapoznać się z metodą określania zadań oraz rozmachu operacji obronnej.

3. Uczyć i kształtować umiejętności rozwiązywania problemów operacyjnych.

4. Zapoznać studentów ze strukturą i podstawowymi problemami ćwiczenia wprowadzającego.

III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU:

CZĘŚĆ WSTĘPNA:

- wprowadzenie do zajęcia i sprawdzenie stopnia przygotowania się studentów - 10'

CZĘŚĆ GŁÓWNA:

1. Cel i zadania oraz rozmach WOW w operacji obronnej - 20'

2. Cel i zadania oraz rozmach 4 K w operacji obronnej - 20'

3. Cel i zadania oraz rozmach 2 K w operacji obronnej - 30'

- jakie czynniki determinują zadania korpusu w operacji obronnej;

3. W zajęciu, główną uwagę skupić na metodzie określania celów działania korpusu, w zależności od jego miejsca w ugrupowaniu Sił Zbrojnych.

4. W czasie zajęcia wykładowca wykorzystuje: mapę "Plan operacji obronnej" oraz materiał dydaktyczny do tematu nr 222.

VI. PRZEBIEG ZAJĘCIA:

W części wstępnej:

po wprowadzeniu do tematu wskazane jest sprawdzić stopień przygotowania się studentów do zajęcia (w tym map i wiedzy teoretycznej) - wg uznania wykładowcy.

W części głównej:

1. Cel i zadania oraz rozmach WDW w operacji obronnej.

Na wstępie zagadnienia należy doprowadzić do wyjaśnienia pojęć: cel, działania i zadanie oraz rozmach. Z kolei określić w jakich wymiarach może być precyzowany cel.

W odniesieniu do rozmachu zaakcentować, że do jego określenia niezbędne są potrzeby i cele operacyjne. Rozmach operacji obronnej, wynika głównie z rodzaju i skali zagrożenia oraz operacyjnej pojemności obszaru obrony. Ilość sił niezbędnych do prowadzenia operacji obronnej wynika ze składu sił przeciwnika, które mogą być użyte na wojska w bronionym pasie. Wpływ na rozmach operacji obronnej wywiera ponadto przebieg granicy obszaru operacyjnego.

Podstawowymi wyznacznikami rozmachu operacji obronnej są:

- wielkość sił (skład ZO);
- wskaźniki przestrzenne: szerokość i głębokość ugrupowania operacyjnego;
- czas prowadzenia operacji obronnej.

Po wyjaśnieniu aspektów teoretycznych problemu wykładowca wyznacza 2-3 studentów, którym nakazuje określić: cel, rozmach i zadania WOW w operacji obronnej uwzględniając, że WOW jest w pierwszym rzucie strategicznym zgrupowania "POŁUDNIOWYCH".

Szczegółowa treść tego zagadnienia zawarta jest w materiale dla studentów w punkcie 1.

2. Cel i zadania oraz rozmach 4 K w operacji obronnej.

Zagadnienie to można rozpatrzyć metodą podobną jak poprzednie. Celowe jest eksponowanie różnic między drugorzutowym korpusem (4 K), a WOW będącym w pierwszym rzucie strategicznym.

Cel, rozmach i zadania 4 K zawarte są w materiale dydaktycznym dla studentów w punkcie nr 2.

3. Cel i zadania oraz rozmach 2 K w operacji obronnej.

Zagadnienie to stanowi główny element kształcący zajęcia. Stanowi podstawę do rozważań teoretycznych dotyczących celu, norm taktycznych i zadań bojowych dywizji oraz brygady.

W związku z tym, to zagadnienie powinno być omówione oraz wyjaśnione bardziej szczegółowo.

W części końcowej:

Podsumowując zajęcia należy podkreślić, że cel operacji obronnej i zadania związku operacyjnego określa Naczelny Wódz w zależności od celu i ogólnej koncepcji obrony państwa. Ma to ścisły związek z miejscem okręgu (korpusu) w ugrupowaniu strategicznym (na głównym lub pomocniczym wysiłku obrony). Może również znajdować się w drugim rzucie strategicznym lub odwodzie NW.

Znajduje to odzwierciedlenie w zamiarze Naczelnego Wodza, bowiem on ustala między innymi ugrupowanie strategiczne Sił Zbrojnych, miejsce poszczególnych ZO, ich cele i zadania.

Prowadzący zajęcia określa stopień osiągnięcia celu zajęcia, ocenia przygotowanie studentów oraz określa temat i termin kolejnego zajęcia.

OPRACOWANIE METODYCZNE

tematu nr 226 ze sztuki operacyjnej

I. TEMAT: DECYZJA DOWÓDCY KORPUSU DO OPERACJI OBRONNEJ

II. CELE KSZTAŁCENIA:

1. Wykazać znaczenie decyzji w procesie planowania operacji obronnej.

2. Poznać metody dochodzenia do zamiaru operacji obronnej oraz ukazać i wyjaśnić czynniki decydujące o jego treści.

3. Zapoznać studentów z układem i treścią decyzji dowódcy 2 K do operacji obronnej.

III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU:

CZĘŚĆ WSTĘPNA:

- wprowadzenie do zajęcia i sprawdzenie stopnia przygotowania się studentów do zajęcia 15'

CZĘŚĆ GŁÓWNA:

1. Zapoznanie z zamiarem dowódcy 2 K 25'

2. Zapoznanie z zadaniami głównych elementów ugrupowania operacyjnego 2 K w obronie 40'

CZĘŚĆ KOŃCOWA:

- Omówienie zajęcia 10'

OGÓLEM 90'

IV. FORMA: Zajęcie grupowe

V. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNE I METODYCZNE:

1. Podstawę przygotowania studentów do zajęcia stanowią:

- materiały pobrane do zajęć z tematu nr 222 oraz dotychczas przeprowadzone zajęcia, a ponadto wytyczne udzielone przez wykładowców podczas instruktażu.

2. Wykładowcy wykorzystują niniejsze opracowanie metodyczne, materiał dydaktyczny dla studentów do zajęcia z tematu nr 226 ze sztuki operacyjnej oraz mapę - "Plan operacji obronnej".

3. W czasie instruktażu na 2-3 dni przed zajęciem prowadzący go wykładowca:

a) zapoznaje studentów z organizacją i przebiegiem zajęcia;

b) określa zagadnienia szkoleniowe stanowiące treść zajęcia;

c) omawia sposób rozpatrywania poszczególnych zagadnień.

4. Przed rozpoczęciem rozpatrywania poszczególnych elementów decyzji wskazane jest wyjaśnienie następujących kwestii:

- miejsce i znaczenie decyzji w planowaniu operacji;
- jakie są związki między pojęciami: decyzja, zamiar.

5. Wysiłek dydaktyczny zajęcia powinien być skupiony na ukazaniu metody dochodzenia do zamiaru operacji. Wskazaniu, jakie czynniki decydują o treści zamiaru, a

następnie (jako konsekwencja powyższego) o treści zadań bojowych dywizji.

6. Spośród zadań bojowych za najważniejsze należy przyjąć: dla pierwszego i drugiego rzutu, lotnictwa wojsk lądowych i artylerii.

7. W miarę posiadanego czasu, wyznaczyć 1-2 studentów, którzy zameldują decyzję w całości w celu doskonalenia umiejętności meldowania.

VI. PRZEBIEG ZAJĘCIA:

W części wstępnej po wprowadzeniu do tematu zasadne jest wyjaśnienie metodą dyskusji, mechanizmu powstawania decyzji i jej logicznej struktury oraz związku i różnice między pojęciami: decyzja, zamiar.

W miarę potrzeb (wedle uznania wykładowcy) sprawdzić stan wiedzy studentów o procesie decyzyjnym oraz przygotowanie map.

W części głównej:

1. Zapoznanie z zamiarem Z K.

Na wstępie zaznaczyć, że zamiar jest jednym z najistotniejszych elementów planowania operacji.

Zamiar wyraża w syntetyczny sposób ideę wybranego wariantu operacji obronnej. Celem wypracowania zamiaru jest ustalenie sposobu i kolejności osiągnięcia zakładanego celu operacji obronnej.

Pod pojęciem sposób i kolejność osiągnięcia zakładanych celów operacji obronnej (celu) kryją się zadania dla

wojsk i zgrupowań korpusu.

Po wyjaśnieniu poszczególnych elementów zamiaru (celowości ich przedstawiania) wyznaczyć 1-2 studentów, którzy ogłoszą zamiar do operacji obronnej 2 K.

W zamiarze do operacji obronnej określa się:

- cel;
- sposoby odparcia natarcia przeciwnika i rozbicia sił, które włamały się w głąb ugrupowania obronnego;
- główny wysiłek obrony;
- ugrupowanie operacyjne.

2. Zapoznanie z zadaniami głównych elementów ugrupowania operacyjnego 2 K w obronie

Nauczanie tej problematyki należy rozpocząć od wyjaśnienia, że zadania bojowe dla wojsk są składową decyzji, przy czym w zależności od potrzeb i okoliczności mogą one być ogłaszane podwładnym lub meldowane przełożonemu.

W związku z tym, zadania bojowe dla podwładnych ogłaszane powinny być w trybie rozkazodawczym. Jeśli natomiast mają być meldowane przełożonemu - tryb oznajmujący.

Jako wariant podstawowy należy przyjmować zadania dla strukturalnych elementów ugrupowania operacyjnego takich jak:

- pierwszy rzut;
- drugi rzut lub odwód ogólny;
- zgrupowania rodzajów wojsk;
- OZap;
- jednostki wsparcia logistycznego;

- inne doraźnie tworzone.

Wariant o strukturalnych elementach ugrupowania operacyjnego ma zastosowanie głównie podczas meldowania decyzji przełożonemu, bowiem w ogólny sposób odzwierciedla działanie korpusu.

Z uwagi na udział w ogłoszeniu decyzji podwładnych reprezentujących konkretne rodzaje wojsk, zadania bojowe powinny być postawione związkom taktycznym i oddziałom rodzajów wojsk z osobna.

W operacji obronnej mogą być także tworzone (na poszczególnych kierunkach lub w celu wykonania określonych zadań) funkcjonalne elementy ugrupowania operacyjnego, takie jak:

- zgrupowanie wojsk broniących się na głównym wysiłku obrony;
- zgrupowanie wojsk broniących się na pomocniczym wysiłku obrony;
- zgrupowanie wojsk przeznaczonych do wykonania przeciwuderzenia;
- zgrupowanie przeciwdesantowe;
- zgrupowanie osłonowe;
- zgrupowania rodzajów wojsk i wsparcia logicznego.

W zależności od ilości tworzonych elementów funkcjonalnych, również dla nich powinny być określone zadania bojowe.

Po wyjaśnieniu wątpliwości, prowadzący zajęcia wyznacza 1-2 studentów do ogłoszenia zadań dla głównych elementów ugrupowania operacyjnego, takich jak: pierwszy rzut, drugi rzut, lotnictwo wojsk lądowych, artylerii.

W części końcowej:

Podsumowując zajęcia wykładowca podkreśla wielkie znaczenie decyzji w planowaniu operacji obronnej.

Po podjęciu i zatwierdzeniu może ona przyjąć takie formy jak: rozkaz lub zarządzenie bojowe oraz zarządzenia bojowego rodzajów wojsk i służb.

Po podjęciu decyzji dowódca powinien konsekwentnie wcielać ją w życie, bezwzględnie wymagając od podwładnych wykonania postawionych im zadań.

Na zakończenie prowadzący zajęcia podaje stopień osiągnięcia celu zajęcia, ocenia pracę studentów i określa temat kolejnego zajęcia oraz termin ewentualnego instruktazu.

OPRACOWANIE METODYCZNE

tematu nr 263 ze sztuki operacyjnej

I. TEMAT: PRZECIWUDERZENIE (ZAMIAR DOWÓDCY I ZADANIA WOJSK)

II. CELE KSZTAŁCENIA:

1. Uczyć i kształtować umiejętności: określania potrzeb i problemów korpusu wynikających z warunków prowadzenia operacji obronnej.

2. Zapoznać studentów z potrzebami korygowania decyzji oraz warunkami wykonania przeciwuderzenia 2 K.

3. Doskonalić studentów w formułowaniu i stawianiu zadań bojowych.

III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU:

CZĘŚĆ WSTĘPNA:

- wprowadzenie do zajęcia i sprawdzenie przygotowania się studentów 15'

CZĘŚĆ GŁÓWNA:

1. Cel i warunki wykonania przeciwuderzenia w operacji obronnej 30'

2. Zamiar dowódcy 2 K do wykonania przeciwuderzenia 20'

3. Zadania bojowe elementów ugrupowania operacyjnego biorących udział w przeciwuderzeniu 20'

CZĘŚĆ KONCOWA:

- Omówienie zajęcia 10'

OGÓLEM 90'

V. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNE I METODYCZNE:

1. Podstawę przygotowania studentów do zajęcia stanowią:

- założenie nr 2;
- położenie wojsk o 17.00 6.01 z elementami decyzji dowódcy 2 K;
- materiał dydaktyczny dla studentów do tematu nr 263;
- wskazana przez wykładowcę literatura.

2. Wykładowcy wykorzystują niniejsze opracowanie oraz położenie wojsk o 17.00 6.01 z elementami decyzji dowódcy 2 K.

3. W czasie instruktażu po wyjaśnieniu problemów, które będą rozpatrywane na zajęciu oraz omówieniu sposobu jego przebiegu zasadne jest polecić żeby studenci w ramach samokształcenia przemyśleli następujące kwestie:

- dlaczego w toku operacji obronnej może zaistnieć potrzeba korygowania wcześniej podjętej decyzji?
- jakie muszą być spełnione warunki, aby wykonać przeciwuderzenie?

- technika dowodzenia elementami ugrupowania korpusu, którym skorygowano działanie.

4. W zajęciu każde zagadnienie poprzedzić elementami teoretycznymi.

VI. PRZEBIEG ZAJĘCIA:

W CZĘŚCI WSTĘPNEJ wprowadzając do tematu można wyjaśnić studentom, że w decyzji do operacji obronnej sformułowano zamiar zakładający przeciwuderzenie częścią sił 2 K.

Położenie wojsk 2 K (sytuacja dynamiczna) stwarza możliwość właściwego sposobu wykorzystania wojsk i sprecyzowania im konkretnych zadań, które wynikają ze zmieniającej się sytuacji. Oznacza to, że podjęta wcześniej decyzja może być korygowana w czasie prowadzenia operacji obronnej odpowiednio do zmieniającej się sytuacji operacyjnej.

W CZĘŚCI GŁÓWNEJ:

1. Cel i warunki wykonania przeciwuderzenia w operacji obronnej.

Na wstępie zagadnienia (które powinno być rozpoczęte w aspekcie teoretycznym) po wyjaśnieniu celu przeciwuderzenia, główną uwagę skupić na warunkach przeciwuderzenia.

Warunki jakie powinny być stworzone aby można wykonywać przeciwuderzenie zasadne byłoby rozpatrywać po kolei, po czym odnieść je do położenia wojsk 2 K i omówić w kolejności:

- zatrzymanie od czoła natarcia zgrupowania uderzeniowego przeciwnika;

- zdezorganizowanie systemu informacyjnego (rozpoznanie, dowodzenie, łączność) przeciwnika w obszarze włamania;

- izolacja odwodów przeciwnika podchodzących z głębi;

- wywalczenie panowania w powietrzu;

- zapewnienie swobody manewru zgrupowania przeciwuderzeniowego.

2. Zamiar dowódcy 2 K do wykonania przeciwuderzenia w operacji obronnej.

Na wstępie zaznaczyć, iż powstała sytuacja operacyjna wymaga skorygowania wcześniej podjętej decyzji.

Wyjaśniło się, że 23 DZ 2 A powinna być izolowana od walczących wojsk. Problem ten dotyczy 2 K, który będzie musiał izolować i opóźnić 23 DZ własnymi siłami i środkami rażenia. Wiadomo, że korpus powinien obejmować 25 BDBSz system dowodzenia wojsk w styczności, 23 pułk rakiet oraz artylerię 21 DZ.

Wyznaczyć 2-3 studentów, którzy ogłoszą (zameldują) zamiar. Zwrócić uwagę na sposób formułowania poszczególnych elementów zamiaru o wykonaniu przeciwuderzenia, takich jak:

- cel;

- sposób i kolejność rozbicia przeciwnika;

- główny kierunek uderzenia;

- ugrupowanie bojowe.

3. Zadania bojowe elementów ugrupowania operacyjnego biorących udział w przeciwuderzeniu.

Zwrócić uwagę, że technika dowodzenia przez cele, daje wykonawcom większą swobodę działania oraz możliwości wykorzystania sił i środków walki według własnego uznania.

W zajęciu wyegzekwować zadania dla 4 i 5 DZ oraz lotnictwa i wojsk inżynieryjnych.

Wyznaczyć 2-3 studentów do postawienia zadań.

W CZĘŚCI KOŃCOWEJ:

Omówić cel przeciwuderzenia 2 K, jego istotę i wpływ na prowadzenie operacji obronnej. Na tle ogólnych warunków wykonania przeciwuderzenia przedstawić te, które mają istotny wpływ w przyjętym rozwiązaniu.

Podać stopień osiągnięcia celu zajęcia i omówić przygotowanie się studentów.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ

Do użytku służbowego
Egz. nr ...

Dla studentów

CWICZENIE WPROWADZAJĄCE NR 111

TEMAT: ZWIĄZEK TAKTYCZNY I ODDZIAŁ W OPERACJI I WALCE

Materiały dydaktyczne dla studentów do tematów
nr 222, 226, 263 ze sztuki operacyjnej

18
13
31

WARSZAWA

1995 r.

SPIS TREŚCI

1. Materiał dydaktyczny dla studentów - temat nr 222.
2. Materiał dydaktyczny dla studentów - temat nr 226.
3. Materiał dydaktyczny dla studentów - temat nr 263.

MATERIAŁ DYDAKTYCZNY DLA STUDENTÓW DO TEMATU NR 222

**"CEL I ZADANIA KORPUSU W OPERACJI OBRONNEJ ORAZ ROZMACH
OPERACJI".****1. Cel i zadania oraz rozmach WOW w operacji obronnej.**

Cel działania WOW wynika z ogólnej koncepcji strategicznej operacji obronnej Naczelnego Wodza "POŁUDNIOWYCH", który zamierza zgrupowaniem obronnym pobić "PÓŁNOCNYCH" na podejściach do WARSZAWY i utrzymać obszar: SIEDLCE, WYSZKÓW, RADZYMIN, STĘŻYCA.

W fazie powstrzymywania natarcia "PÓŁNOCNYCH" (1,2 A) celem działania WOW jest zapewnienie głównemu zgrupowaniu obronnemu "POŁUDNIOWYCH" swobodne przejście do operacji obronnej.

Może to mieć duży wpływ na utrzymanie obszaru na wschód od Wisły.

W fazie przechodzenia się 2 KZ do operacji obronnej celem działania WOW jest tworzenie warunków do załamania natarcia "PÓŁNOCNYCH" w pasie obrony 2 K.

Z potrzeb i celu działania wynika rozmach operacji obronnej WOW. W fazie powstrzymywania głównego zgrupowania uderzeniowego "PÓŁNOCNYCH" wojska WOW w składzie: 6, 7 DZ, 2 BZ prowadzą działania opóźniające na głębokość do 50-70 km. Czas prowadzenia działań opóźniających - do 1,5 doby.

Dla osiągnięcia powyższego celu oraz możliwości prowadzenia działań operacyjnych o odpowiednim rozmachu, WOW będzie realizował kilka zadań. Do najważniejszych należy zaliczyć: powstrzymywanie (opóźnianie) przeciwnika i kierowanie go przed główne zgrupowanie obronne (2 K); obrona obszaru: pld. SIEMIATYCZE, SIEDLCE, RADZYN PODLASKI oraz osłona skrzydeł głównego zgrupowania obronnego.

2. Cel i zadania oraz rozmach 4 K w operacji obronnej.

Cel działania 4 K wynika z ogólnej koncepcji działania Naczelnego Wodza "POŁUDNIOWYCH", który zamierza pobić "PÓŁNOCNYCH" na podejściach do WARSZAWY i utrzymać obszar: SIEDLCE, WYSZKÓW, RADZYMIN, STĘŻYCA.

Z koncepcji Naczelnego Wodza "POŁUDNIOWYCH" wynika, że celem działania 4 K jest rozbicie głównego zgrupowania uderzeniowego "PÓŁNOCNYCH" w obszarze włamania. Naczelnny Wódz decydując się na użycie drugiego rzutu, będzie dążył do przejęcia inicjatywy strategicznej. Od powodzenia 4 K zależeć będzie, czy "POŁUDNIOWYM" uda się utrzymać obszar: SIEDLCE, WYSZKÓW, RADZYMIN, STĘŻYCA.

Z potrzeb i celu działania 4 K wynika jego rozmach operacji zaczepnej (przeciwuderzenia).

W fazie przeciwuderzenia wojska 4 K w składzie 8 DZ, 3 BZ i 9 BZ prowadzą operację zaczepną na głębokość ok. 50 km.

Czas trwania przeciwuderzenia - dwie doby.

Dla osiągnięcia powyższego celu działania 4 K realizował będzie zadanie wykonania przeciwuderzenia z rubieży: ŁYSÓW (9612), 1 km płn. WYCZÓŁKI. Wymagać to będzie stworzenia przez wojska Naczelnego Wodza warunków zapewniających wykonanie przeciwuderzenia takich jak: zatrzymanie od czoła natarcia zgrupowania uderzeniowego "PÓŁNOCNYCH", zdeorganizowanie jego systemu informacyjnego w obszarze włamania, izolowanie odwodu 2 A (23 DZ) podchodzącego z głębi, wywalczenie przewagi w powietrzu oraz zapewnienie swobody manewru 4 K.

3. Cel i zadania 2 K oraz rozmach w operacji obronnej.

Cel działania 2 K wynika z ogólnej koncepcji rozegrania strategicznej operacji obronnej przez Naczelnego Wodza "POŁUDNIOWYCH", który zamierza głównym zgrupowaniem obronnym pobić "PÓŁNOCNYCH" na podejściach do WARSZAWY i utrzymać obszar: SIEDLCE, WYSZKÓW, RADZYMIN, STĘŻYCA.

Z koncepcji Naczelnego Wodza "POŁUDNIOWYCH" wynika, że celem działania 2 K jest odparcie uderzeń głównego zgrupowania "PÓŁNOCNYCH" w obszarze: SIEDLCE, ZELECHÓW, WYSZKÓW, RADZYMIN.

Od skuteczności działań głównego zgrupowania obronnego (którego zasadniczy trzon tworzy 2 K) zależy utrzymanie bronionego obszaru.

Z potrzeb i celu działania 2 K wynika jego rozmach.

Korpus w składzie: 4, 5 DZ; 6, 7 BZ przechodzi do operacji obronnej w pasie o szerokości ok. 50 km.

Głębokość ugrupowania operacyjnego wynosi: do 40 km.

Czas prowadzenia operacji obronnej - 3 doby.

Dla osiągnięcia powyższego celu oraz możliwości prowadzenia działań operacyjnych o odpowiednim rozmachu 2 K będzie wykonywał zadanie polegające na obronie obszaru w pasie: SIEDLCE, STĘŻYCA; WYSZKÓW, NOWY DWÓR MAZOWIECKI.

W sytuacji gdy Naczelny Wódz będzie wykonywał przeciwuderzenie siłami 4 K, zadanie 2 K sprowadzać się będzie do uniemożliwienia przeciwnikowi dokonania manewru na kierunku uderzenia. Następnie korpus może wziąć udział w rozbiciu okrążonego przeciwnika.

MATERIAŁ DYDAKTYCZNY DLA STUDENTÓW DO TEMATU NR 226

"DECYZJA DOWÓDCY KORPUSU DO OPERACJI OBRONNEJ"**1. ZAMIAR OPERACJI**

Celem operacji obronnej 2 K jest odparcie uderzeń głównego zgrupowania "PÓŁNOCNYCH" w obszarze: SIEDLCE, ZELECHÓW; WYSZKÓW, RADZYMIN.

Uderzeniami lotnictwa, wojsk raketowych i artylerii oraz rażeniem środków walki radioelektronicznej zdezorganizować i powstrzymać podejście zgrupowania uderzeniowego 2 A.

W razie włamania się przeciwnika w ugrupowanie korpusu, przeciwuderzeniem 5 DZ w kierunku: CEGŁÓW, DOBRE z rubieży: nr 1: MROZY, CHMIELEW lub nr 2: KUFLEW, 1 km wsch. ZAKÓW rozbić jego siły w rejonie włamania i odtworzyć pierwotne położenie.

Główny wysiłek obrony skupić na kierunku: KOSÓW, LACKI, GÓRA KALWARIA.

Ugrupowanie operacyjne w dwa rzuty:

- w pierwszym: 4 DZ, 6 i 7 BZ;
- w drugim: 5 DZ.

2. ZADANIA BOJOWE

a) 4 DZ przejść do obrony w pasie wyl. GRĘBKÓW, wyl. TRANSBÓR; TŁUSZCZ, wyl. ZĄBKI skupiając główny wysiłek w rejonie: DOBRE, TŁUSZCZ, HALINÓW.

Zatrzymać natarcie przeciwnika w pasie obrony stwarzając dogodne warunki do wykonania przeciwuderzenia.

b) 7 BZ - przejść do obrony w pasie: wyl. SIEDLCE, ZELECHÓW, GRĘBKÓW, TRANSBÓR, skupiając wysiłek w rejonie: BROSZKÓW, GRĘBKÓW, ZELISZEW DUZY.

Zatrzymać natarcie przeciwnika przed pozycją ryglową: płn. BROSZKÓW, TOPÓR, HUTA KUFLEWSKA.

c) 6 BZ - przejść do obrony w pasie: wyl. TŁUSZCZ, ZĄBKI; wyl. WYSZKÓW, NIEPORĘT, skupiając wysiłek w rejonie: TŁUSZCZ, MOSTÓWKA, WOLA RASZTOWSKA.

Oslonić skrzydło głównego zgrupowania obronnego korpusu.

d) 5 DZ - drugi rzut korpusu. Rozbudować rubież operacyjną: WOLA ZELECHOWSKA, GARWOLIN, KOŁBIEL, wsch. OTWOCK, z której być w gotowości do prowadzenia obrony.

Być w gotowości do wykonania przeciwuderzenia w kierunku: CEBŁÓW, DOBRE z rubieży nr 1: MROZY, CHMIELEW lub nr 2: KUFLEW, 1 km wsch. ZAKÓW.

W toku bitwy obronnej być ponadto w gotowości do zwalczania desantów (grup desantowo-szturmowych).

e) Wojska rakietowe

2 prt - być w gotowości do zwalczania w ogniowym uzbrojeniu podejścia przeciwnika - WSD 2 A oraz wykrytych baterii przeciwlotniczych. W ogniowym odparciu ataku przeciwnika obezwładnić wykryte baterie 23 prt oraz eskadrę 23 pśb.

Zasadniczy rejon stanowisk startowych: DĄBRÓWKA, TOPÓR, LIPINY. Zapasowy rejon stanowisk startowych: wsch. GARWOLIN, KALINÓW, SUCHOWOLA.

f) Artyleria:

- w ogniowym uzbrojeniu podejścia przeciwnika opóźnić i dezorganizować jego rozwijanie począwszy od rubieży: KOSZEWNICA, PNIEWNIK, RÓWNE;

- styk z lewym sąsiadem osłonić artylerią do ognia pośredniego oraz środkami przeciwpancernymi; styk z 7 BZ osłonić ogniem jednego dywizjonu artylerii.

g) Wojska lotnicze:

Główny wysiłek 5.01 skupiają na wywalczeniu przewagi w powietrzu oraz wspieraniu działań bojowych WOW. Od 6.01 główny wysiłek lotnictwa skupiają na walce o przewagę w powietrzu oraz wspieraniu głównego zgrupowania obronnego

korpusu. Od świtu do 8.00 6.01 dwoma pułkami zwalczają wojska 2 A na drogach marszu od rubieży: OSTRÓW MAZOWIECKA, SOKOŁÓW PODLASKI. Od 12.00 - 12.30 wykonują uderzenie na 21 pśb oraz SD 1 i 2 A.

h) Wojska OPL:

We współdziałaniu z 1 KOP oraz pododdziałami zakłóceń, główny wysiłek w czasie bitwy o utrzymanie taktycznej obrony skupić na osłonie pierwszego rzutu oraz wojsk raketowych i artylerii. Być w gotowości do osłony 5 DZ w czasie wykonywania przeciwuderzenia.

i) OZap korpusu:

Rejon rozmieszczenia: WOLA KARCZEWSKA, OSTBRÓW SIWIANKA. Być w gotowości do minowania na rubieżach: nr 1: CIECHANOWIZNA, PODRUDZIE; nr 2 - LAS (8927), MICHAŁÓW; nr 3 - KRUPKI-GÓRKI, RĘCZAJE POLSKIE; nr 4 - DŁUGA KOŚCIELNA (9022), OKUNIEW; nr 5 - GÓRKI, HALINÓW

3. GOTOWOŚĆ DO OBRONY - 6.00 6.01.

MATERIAŁ DYDAKTYCZNY DLA STUDENTÓW DO TEMATU NR 263

"PRZECIWUDERZENIE (ZAMIAR DOWÓDCY I ZADANIA WOJSK)"

1. ZAMIAR OPERACJI

Celem działania 2 K jest rozbitcie sił głównych 2 A w rejonie włamania i odtworzenie pierwotnego położenia.

Do rana 7.01 związkami taktycznymi pierwszego rzutu oraz odwodami specjalnymi ostatecznie załamać natarcie przeciwnika.

Skupiając główny wysiłek na izolowaniu podchodzącego odwodu 2 A (23 DZ) oraz obezwładnieniu 25 BDSz, siłami 5 DZ wykonać przeciwuderzenie w kierunku: CEGŁÓW, DOBRE,

Częścią sił (odwodem korpusu) wykonać zbieżne uderzenie w kierunku: WOŁDMIN, JADÓW, rozbić przeciwnika w rejonie włamania i do końca dnia odtworzyć pierwotne położenie.

Ugrupowanie operacyjne w dwa rzuty z odwodem.

Odwód korpusu - 6 BZ ^{cały} (61, 62 ba)

2. ZADANIA DO WYKONANIA PRZECIWUDERZENIA

a) 5 DZ z 2 BA uderzeniem w kierunku: CEGŁÓW, DOBRE z rubieży: WOZBIN (8052), BUDY BARCZĄCKIE rozbić główne siły 21 DZ i wyjść na jej tyły. Do końca dnia opanować rubież: ZARNÓWKA, CZARNOGLÓW, wyl. CEGŁÓW.

b) 4 DZ - do rana 7.01 utrzymać broniony pas z przednim skrajem: WOLA KAŁUSKA, MIŃSK MAZ., STANISŁAWÓW, KĄTY-MIĄSKI, CHOJNY. Stworzyć dogodne warunki do wykonania przeciwuderzenia drugiego rzutu korpusu.

c) Odwód korpusu (część 6 BZ) - uderzeniem w kierunku: OSTRÓWEK, KURY rozbić część 221 pz i do końca dnia opanować rubież: KĄTY-MIĄSKI, RUDNIKI, wsch. TŁUSZCZ.

Atak o 8.00 7.01.

d) Wojska raketowe: być w gotowości do obezwładnienia stanowiska dowodzenia 21 DZ, śmigłowców bojowych 2 A oraz artylerii raketowej.

e) Artyleria: wejście 5 DZ do bitwy wesprzeć ogniem 10 dywizjonów. Obezwładnić: artylerię, pierwszorzutowe bataliony przeciwnika oraz system dowodzenia 21 DZ.

Ogniove przygotowanie przeciwuderzenia - 28'

Układ: I NO (8') do siły żywej i środków ogniowych pierwszego rzutu i celów powietrznych;

II NO (9') do stanowisk dowodzenia brygad i batalionów oraz baterii moździerzy;

III NO (11') do siły żywej i środków ogniowych pierwszego rzutu oraz celów pojedynczych.

f) Lotnictwo: obezwładnić 23 DZ oraz wesprzeć przeciwuderzenie 5 DZ. Być w gotowości do wykonania uderzeń na rzecz 4 DZ i 7 BZ.

g) Wojska OPL: wzmocnić system OPL 5 DZ siłami 4 prplot, który od rana 6.01 rozwinąć w rejonie: pld. WICIEJÓW, pld. CHMIELEW, ptn. GRZEBOWILK.

h) Wojska Inżynieryjne korpusu: przygotować i utrzymać dwie drogi manewru dla 5 DZ do rubieży rozwinięcia w kolumny batalionowe; - wykonać 16 przejść w zaporach minowych przeciwnika na rubieży wejścia do bitwy drugiego rzutu korpusu.

3. CZAS GOTOWOŚCI - 4.30 7.01.

OPRACOWAŁ
ZADJUNKT KSO

[Signature]
płk dr Wiesław KRAUZ

KIEROWNIK
KATEDRY SZTUKI OPERACYJNEJ

[Signature]
płk dr hab. Jerzy ZIELIŃSKI

Wydrukowano w 150 egz.
Egz. nr 1-15 Oprac. metod.
Egz. nr 16 - 150 Bibl.Gł.DZN
Wyk. płk Krauz
Druk AON nr 652/WW

